

que, independents de la rahó y de la voluntat, determinin els debers del home dintre 'l seu estament y pels medis de que disposi, respecte á las relacions socials. Entre aquestas lleys n'hi ha una que las aplega á totas, que es dictada per la rahó inspirada per la mateixa naturalesa que queda formulada per una sola paraula, y que certa gent orgullosa y cega, se desdenya de ferne us, y intenta en va suplirla pels noms de *filantropia* y *altruisme*; aquesta agradosa paraula es la caritat, y la lley resumida per ella es: l'*amor professat al próxim com á si mateix*.

Per practicar la caritat no's cregui pas que's redueixi á la simple acció de fer alguna almoyna, puig que's pot cumplir en totas las esferas fundamentals de la vida que pot l'acció individual ó colectiva contribuir al benestar y progrés d'una classe ó de la societat entera. En la esfera económica; en la de la científica; en la del dret; de la política y de la moral, pot l'home, una vegada atesas sas imperiosas atencions personals y de familia, practicar l'amor envers al próxim, dedicanthi part del temps sobre de sos quefers, sos diners, coneixements, prácticas ó quants medis tingui á ma.

Es considerat com acte caritatiu, tot aquell, que desprovist del interés y de tota vanagloria, tendeixi com á fí primordial, al amparo del menesterós, seguentne, no obstant, l'individuu que emplehi el temps sobre de las sevas imprescindibles occupa-